

for folk, der har hjerteproblemer, hvordan kan det så hænge sammen med det, ordføreren fra Venstre siger her?

Det er igen en illustration af, hvordan man kan lave et billede, som ikke passer til den virkelighed. Derfor er det altså meget, meget afgørende, at vi, når vi laver forandringer, finder ud af, hvad vores udgangspunkt er. Og hvis det er nedsættelse fra 2 måneder til 1 måned i behandlingsgarantien, bliver vi nødt til at konstatere ud fra det, vi kan se, at de 2 måneder som garanti ikke findes i dag.

Jeg vil gerne gentage spørgsmålet, som er blevet stillet tidligere til ordføreren: Vil ordføreren godt redegøre for, hvad forskellen er på at have en behandlingsgaranti og en behandlingsret?

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Jeg er nødt til at sige, at Venstre ikke udstikker garantier, derfor er det en behandlingsret. Og behandlingsretten ved fru Lise von Seelen ganske udmærket hvad betyder. Den betyder jo, at man har lov til at bevæge sig ud af sin region, såfremt ens region ikke kan leve op til at behandle en inden for tidsfristen, de 2 måneder. Man har retten til at gå videre til et privathospital eller til udlandet, såfremt regionen ikke kan leve op til den.

En garanti er jo, at vi sikrer, at der står en person til at behandle en i morgen, og det er der ikke nogen garanti for, men vi giver patienten en ret til at gå videre i systemet og finde en mulighed for at blive behandlet. Det er sådan set det, vi snakker om i dag.

Når fru Lise von Seelen siger, at der er folk med hjerteproblemer, der står på venteliste i 1½ år, er jeg nødt til at sige, at når jeg går ind og kigger på ventelisterne på hjemmesiden, ser jeg ikke det samme billede. Vi har givet patienten en mulighed for at gå videre. Før 2001 måtte man jo holde sig inden for amtet og stå på venteliste i lang, lang, lang tid.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Venstre udstikker ikke garantier, siger Venstres ordfører. Nu er jeg i sandhed forvirret. Jeg tror, at Venstres ordfører skal gå tilbage og læse regeeringsgrundlaget, hvor der står lige så højt og tydeligt, som nogen kan skrive i det her land, at alle borgere skal have en reel og konkret garanti for behandling. Garanti for behandling og behandlingsgaranti må være det samme.

Må jeg godt lige spørge med hensyn til det her med en hurtigere frit valgs-garanti, for der er jo ingen i den her sal, der er imod korte ventetider – ingen som helst, alle går ind for korte ventetider: Hvorfor er der nogen, der problematiserer det her? Fordi vi har ét stort problem i sundhedsvæsenet. Og hvad er det, hvad er det største problem i det danske sundhedsvæsen? Det er mangel på ressourcer. Vi mangler 1.000 speciallæger, 1.100 sygeplejersker. Så vi er nogle, der er bekymrede, for når man skruer ventetiden ned, skal de ressourcer tages et sted fra.

Så jeg vil bare høre fru Birgitte Josefsen, hvor hun tror, vi skal skaffe de læger og sygeplejersker fra, når vi skal til at behandle patienter med springfingre og nedgroede tånegle? Hvor skal de tages fra?

Formanden:

Så er det ordføreren for at svare, og så får ministeren ordet efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Jeg er glad for, at fru Charlotte Fischer er enig med mig i, at det handler om, at alle patienter kan blive behandlet hurtigst muligt. Det er jo faktisk baggrunden for lovforslaget, vi snakker om her i dag.

Kl. 10.00

Så er det fuldstændig korrekt, at vi alle er optaget af, at det er vigtigt at kunne tiltrække personale til at være aktiv i det danske sundhedsvæsen, men det forhindrer os jo ikke i at udnytte alle ressourcer, der er til rådighed for patienten for at blive behandlet. Og derfor er det sådan, at man har muligheden for at gå et andet sted hen end der, hvor der måske ikke er en ressource, men dertil, hvor der er en ressource, og det kan så være både i det offentlige og i det private.

Men jeg glæder mig da over, at så mange som overhovedet muligt har benyttet sig af de tilbud, der er i det offentlige system, for for mig er det faktisk meget, meget vigtigt, at det offentlige sundhedsvæsen altid vil være grundfundamentet i det danske sygehusvæsen. Men det gør sådan set heller ikke noget, at man så går et andet sted hen, nemlig ud i det private, hvis det offentlige ikke slår til, men det offentlige skal altid være grundfundamentet.

Så derfor er vi ligesom fru Charlotte Fischer optaget af, at vi arbejder kontinuerligt på at have de ressourcer, der skal være til rådighed i sundhedsvæsenet. Det er faktisk baggrunden